

A chimpanzee on the left and a man with glasses on the right are shown in profile, facing each other. The background is a dark blue field with a glowing DNA double helix and abstract circuit-like patterns in light blue and white.

EVOLUCE NENÍ MOŽNÁ

Světlo všem i tobě

Evoluce není možná

Vysvětlit všechny rozmanité formy života na naší planetě pomocí evoluční teorie není možné. Takový je názor stále většího počtu vědců, kteří jsou ochotni udělat odvážný krok a říct to na rovinu. Uvádíme tři z mnoha závažných důvodů proti evoluci, které formuloval vědec a spisovatel John F. Ashton, MSc., PhD.

Nereálné mutace

Vědci dodnes nemohou předložit důkaz o tom, že evoluce je vůbec možná. Někdo z vás bude nejspíš oponovat: „Tak počkat, vědci přece roky pozorují, jak probíhá evoluce!“ To je pravda, vidíme to na malých evolučních změnách u zvířat, která se adaptovala na své prostředí. Zjistilo se však, že určité změny vždy vedou jen ke vzniku stejných nebo podobných typů organismů. Tyto nové organismy mohou mít o něco odlišné tvary nebo barvy a nějaké relativně menší biochemické odlišnosti. Dokonce mohou být klasifikovány jako jiný druh – avšak stále jde o stejný typ organismu. Vědci zjistili, že k těmto změnám dochází buď v důsledku mutací DNA organismu, nebo pod vlivem mutací částí kódu DNA, který je buď zapnutý, nebo vypnutý.

DNA je velká molekula, která kóduje procesy nezbytné pro život a reprodukci organismu. Jestliže se část kódu pozmění, může dojít ke strukturálním změnám, které jsou téměř vždy škodlivé (destruktivní). Mnozí zastánci evoluce věří, že pokud je k dispozici dostatečně dlouhá doba, mohou tyto změny nakonec vést k vývinu zcela jiného organismu s odlišnými částmi těla, který je novým „řádem“ zvířete nebo rostliny. Navzdory tvrzením mnoha přírodopisných filmů a vědeckých textů však nebyl tento typ evoluce v jakémkoliv větším měřítku nikdy pozorován.

Je pravda, že někdy může nastat relativně malá, prospěšná, tzv. single-gen mutace (mutace, která ovlivňuje DNA pouze v jednom znaku). Příklad takové mutace můžeme sledovat u mikroorganismů, které náhodnými mutacemi vyvinuly enzym zvaný nylonáza. (Tento enzym umožňuje využívat nylon jako zdroj potravy.) Nylonáza je relativně jednoduchý protein. Jeho vznik se však nedá srovnat s množstvím či značným rozsahem změn v DNA, které by byly nutné k tomu, aby se z ryby stal obojživelník. Vznik proteinu nylonázy nelze porovnat ani s jinými zásadními změnami v organismu. K tomu, aby se mohly nahromadit malé změny, totiž nestačí jen dostatečně dlouhá doba. I ty nejmenší proměny

organismu by vyžadovaly obrovské genetické změny. Ty jsou ale podle vědců natolik nepravděpodobné, až jsou v reálu nemožné! Takový je jejich názor, týkající se byť jen těch nejmenších změn!

Navíc DNA má zabudované opravné funkce, které mají omezovat závažné mutace. DNA je ve skutečnosti naprogramována tak, aby zabránila vývoji nového typu organismu.

Když vezmeme v úvahu úžasnou rozmanitost druhů, které dnes žijí (objevili jsme už přibližně dva miliony existujících druhů a odhadovaných 100 až 200 milionů druhů, které žily v minulosti, každý z nich s unikátním kódem DNA), musíme si položit tuto otázku: Jaký je původ všech těch komplikovaných kódů DNA, díky kterým vznikají neuvěřitelně složitá stvoření a funkční ekosystémy, jež kolem sebe vidíme? Neexistuje absolutně žádný důkaz o tom, že by náhodné mutace mohly produkovat složitou a zdokonalenou informaci, která by mohla vést ke vzniku výkonného systému křídel hmyzu a ptáků, reprodukčního systému savců či sonarového systému netopýrů a velryb, nemluvě o lidské mysli!

Metody datování

Dostáváme se k další důležité otázce: Kolik let mohou mít takové fosilie? Některé radiomet-

rické datovací metody udávají stáří kamenných vrstev, ve kterých se nacházejí fosilie, od jednoho do stovek milionů let. Pokud však prozkoumáme dané údaje, zjistíme, že datování kamenných vrstev může být odvozeno s diametrálně odlišnými výsledky v závislosti na použité metodě. Například stáří jistého skalního útvaru v oblasti Grand Canyon v USA bylo postupně stanoveno na 516 milionů let, 892 milionů let, později na 1 111 milionů let, 1385 milionů let a nakonec 1588 milionů let v závislosti na použité metodě.* Co na to řeknete? Kolik let má nakonec tato skála?

K určení stáří vulkanických skal vytvořených na Novém Zélandu následkem erupce v roce 1950 byly použity moderní radiometrické techniky. I když se vědělo, že tyto skály mají něco přes 50 let, datovací metody udávaly stáří v rozmezí stovek až tisíců milionů let.* Pokud tyto metody přisuzují tak vysoké stáří nedávno vzniklé skále, jak můžeme s jistotou určit stáří jakéhokoli kamene?

Radiokarbonová metoda datování (datování pomocí uhlíku ^{14}C) – jediná metoda, která skutečně datuje fosilie (nejen horninu, která ji obklopuje) – se zdá být nejpřesnější technikou. Určuje stáří v tisících let (na rozdíl od zmíněných datování v milionech let). Na základě měkkých tkání a čás-

tí DNA nedávno objevených ve fosiliích – včetně dinosaurů, které jsou údajně staré miliony let – je podle metody datování pomocí uhlíku ^{14}C stanoveno stáří fosilií jen na několik tisíc let!

Buňka

Současné důkazy vypovídají o tom, že je nemožné, aby život začal sám od sebe. Učebnice se o tomto způsobu vzniku života často zmiňují jako o abiogenezi či chemickém vývoji života. První živá buňka by ale potřebovala stovky odlišných typů velkých molekul, včetně sloučeniny genetického kódu (RNA a/nebo DNA), aby se sama utvořila. Tyto molekuly je však velmi náročné, ne-li přímo nemožné syntetizovat v laboratoři, natož aby se vytvořily přirozenou cestou! Většina z nich je relativně nestabilní a snadno se rozpadá na menší neaktivní části. Rovněž by bylo třeba mít k dispozici miliony kopií takovýchto molekul, aby se zajistila koncentrace, která by vyvolala stovky biochemických reakcí. Ty by navíc musely probíhat v přesné posloupnosti a určitou rychlostí, aby vznikl život.

Podle matematických modelů je zcela nemožné, aby k tomu došlo pouhou náhodou. Pokud si totiž vezmeme živou buňku bakterie *E. coli*

a do její vnější membrány uděláme malý otvor, její chemické reakce se naruší natolik, že tato buňka zahyne. Je to, jako bychom chtěli, aby se někdo z lidí po smrti vrátil do života. Všechny chemické komponenty jsou sice v těle stále přítomny, ale v tomto reálném stavu nerovnováhy nedokážeme současně restartovat stovky chemických reakcí, které jsou podmínkou pro život.

Když se zamyslíme nad celkovým obrazem a vědeckými poznatky, které máme o životě na Zemi, s jistotou můžeme říci, že vysvětlit rozmanitost života na naší planetě pouze na základě evoluce je zcela nemožné. Namísto toho věda odhaluje důkazy o úžasném inteligentním Tvůrci, který působí určitým způsobem. Proč nezávažovat tato biblická tvrzení? Milující Stvořitel utvořil náš svět, ale nepřítel, zvaný satan, se snaží zahladit důkazy jeho stvořitelských činů. Tím však Bible nekončí. Bůh má plán nejen pro naši existenci. Poslední biblická kniha – Zjevení – odhaluje, že chce i nově stvořit Zemi, na které již budeme navždy šťastní.

* Více informací o tomto tématu v češtině – knihy, přednášky, odkazy na webové stránky a další – najdete na adrese www.glowonline.org/czech/evoluce.

Zajímají tě i jiná témata?

Prohlédni si další letáčky s životně důležitými tématy!

Chceš poznat Bibli více?

Nejprodávanější kniha všech dob má aktuální poselství i pro tebe. Začni studovat Bibli ještě dnes!

Navštiv náš web
nebo využij kontaktní informace níže:

www.GLOWONLINE.org/CZECH

E-mail: info@glowonline.cz

**Nabídka studia Bible zdarma:
Středisko korespondenčních kurzů,
www.skk.cz**